

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΥΒΑΣ

Αιφνίδιος και τραγικός θάνατος συνεκλόνησε την 16ην Ἀπριλίου την ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν και ἐστέρησε τὸ σῶμα τῶν ἐλλήνων μηχανικῶν ἐνὸς ἐκ τῶν ἀριστέων του.

Σπανίως ἡ φύσις χαρίζει τόσα προσόντα εἰς ἓν και τὸ αὐτὸ ἄτομον. Φυσιογνωμία συμπαιθής, πνεῦμα ὠραῖον, ἦθος μετριοπαθές, ἐπιστημονικὴ ἀξία ἀσυνήθης.

Ὁ Ἰωάννης Καλύβας γεννηθεὶς ἐν Καρδίτῃ Θεσσαλίας τῷ 1886 και ἐκ μικρῶν ὀρμώμενος ἐμεγαλουργήσε κατά τὸν σύντομον αὐτοῦ βίον. Ἐσπούδασε μηχανολόγος μηχανικός ἐν Ἀθήναις και ἠργάσθη τὸ πρῶτον ὡς ἀπλοῦς ἐργάτης εἰς τὰ γερμανικὰ ἐργοστάσια πυρομαχικῶν Erhardt. Ἐπανελθὼν εἰς Ἑλλάδα προσελήφθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου και Καλυκοποιείου ὡς διευθυντῆς τοῦ μικροῦ τότε ὀπισθεν τοῦ ἀθηναϊκοῦ νεκροταφείου ἐργοστασίου καλύκων. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ὁ Καλύβας ὀργάνωσεν εἰς πρότυπον μηχανολογικὸν ἐργοστάσιον, ἀληθές

κόσμημα τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας. Ἐντὸς αὐτοῦ κατασκεύασε ὁ Καλύβας με τοὺς ἐργάτας του, οἵτινες κυριελεκτικῶς τὸν ἐλάτρευον, πᾶν ὅτι ἡ ἐλληνικὴ τέχνη ἠδύνατο νὰ παραγάγῃ διὰ τὴν δόξαν τῶν ἐλληνικῶν ὄπλων. Τὸ ἐργοστάσιον αὐτὸ πραγματικῶς μουσεῖον ἐπιστημονικῶν ὀργάνων και μηχανημάτων ἀκριβείας, ἐχρησίμευσεν και ὡς εἰδικὴ σχολὴ ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ μας.

Ἐθυμούμεθα τὸν Καλύβαν ῥίπτοντα τὰς χειροβομβίδας του εἰς τὸν παρὰ τὸ ἐργοστάσιον ἀγρὸν με ὄσσην τέχνην και ἀπάθειαν τὰ παιδιὰ ῥίπτουσι τὴν σβούραν. Εἰς τὸν αὐτὸν ἀγρὸν ἀκριβῶς ὁ Καλύβας εὔρε τὸν θάνατον μετὰ τοῦ ἑξαδέλφου του Ραβανοπούλου, δοκιμάζοντες ἀγγλικὴν χειροβομβίδα προῶτως ἐκπυροκροτήσασαν. Παράδειγμα προσηλώσεως τοῦ ὑπευθύνου εἰς τὸ καθήκον.

Τὸν ἐκ τῶν πρωτεργατῶν αὐτὸν τῆς ἐλληνικῆς δόξης ἐτίμησεν, ἡ πατρις ἀπονεύμασα ὀλίγον πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ του τὸν Πολεμικὸν Σταυρὸν ἀ' τάξεως. Εὐζῶνοι με τὰ ὄπλα ὑπὸ μάλης συνώδευσαν αὐτὸν μέχρι τοῦ τάφου με τὸ συναίσθημα ὅτι συνώδευον ἓνα συνάδελφόν των.

Κ. Φ.